

Det er en selvfølge at vi boikotter det tyske gjestespillet i Oslo som helt har ødelagt vårt Nasjonalteaters spilleplaner.

+++++

Velkommen hjem Herre Konge!

Innholdet i en avis som utgis på den måten som "Tidens Tegn" nu, må bli ensidig. De kjennsgjerningene vi fremlegger kan også bidra til å vekke hat, løgn og forakt. Men vi må ikke la oss beherske av slike følelser; de gagnar ingen og skader bare oss selv.

Når vi forteller det De har lest på de foregående sidene er det som antydnet, ikke for at vi skal vende oss mot de enkelte menneskene, men for at vi skal se at det nasjonalistiske systemet ødelegger menneskene. Også en mann som Terboven er en marionett i systemet som han ikke tør bryte, selv om hans memeskelighet nok reagerer mot skjendselsdåden han gjorde i Svolvær. Ja, selv Hitler er blitt sitt eget systems offer; det driver ham videre og videre. Etter at han første gang blev fristet til å bruke vold, sette makten i rettens sted, kan han ikke stanse. Og det er dette systemet vi hater og forakter, akkurat som vi hater og forakter andre folk for ondt: alkoholisme, prostitusjon, krig, arbeidsløshet o.s.v., o.s.v. Vi tror slett ikke at grensen mellom godt og ondt følger de politiske eller geografiske grensene. Den må vi søke i vårt eget indre. Men akkurat som vi kjemper mot det onde i oss selv, skal vi kjempe mot det onde utenfor oss selv. Og når vi samler kjennsgjerninger om hvordan nasjonalsosialismen virker på menneskene, er det fordi vi med slike kjennsgjerninger gir beviser for det ondes makt, slik at vi kan stå mot all den ytre glans som står omkring det onde idag; vi blir klarsynte av kjennsgjerningene. De er som røntgenstråler der gjennomlyser løgner.

Imidlertid kan vi ikke seire ved å kjempe mot. Vi må kjempe for vår sak, for Norges frihet, sannhetens seir og kjærlighetens gjenskapermakt. Og det gjør vi når vi i all vår ferd er tro mot det våre fedre har bygget her i landet slik at vi en dag med god samvittighet kan si til kong Haakon "Velkommen hjem, Herre Konge! Og takk fordi du viste oss hvad det er å holde ut."

+++++

Det "vanstyrte" Norge.

Hver dag tutes vi ørene fulle av hvor vi er vanstyrt. Det er en del å rette på her i landet. Men vi har da noe å glede oss over. I den siste uken er der slått fast:

1. Barsedødeligheten i Oslo er mindre enn i noen annen hovedstad.
2. Administrasjonsutgiftene for sykekassene i Norge er det halve av utgiftene i tyske kasser.
3. I de siste ti år er kornarealet i Nordre Østerdal øket med 134 prosent fra 3250 til 8226 dekar, potetarealet med 63 prosent fra 903 til 1477 dekar og rotvekstarealet med 37 prosent.

Tenk gjennom hvad du vet om veksten i Norge i de siste 10-20 år og spør dig selv om vårt styre har sviktet. Av alle løgne i denne tiden er den selvfortærende nedrakning av norsk kultur den farligste. Den virker på folket som peleormen på trevirket. Derfor bruker tyskerne den systematisk for å undergrave vår tro på oss selv og vår takknemmelighet mot andre, for de vet at får de has på trofasthet og takknemmelighet har de oss.

Salme 629.

Blandt Martin Luthers salmer er følgende som i vaar salmebok har nr.629:

Var Gud ei med oss denne tid,
Saa sier alle munne.
Var Gud ei med oss denne tid
Vi helt var gaat til grunne!
Ti vi er fattig folk og faa,
Men mange haardt vil mot oss staa
Ja, støtte ned og storme.

De er paa oss i hu saa vred
At hadde Gud ei været
De hadde traadt med hæl oss ned
Som ulvør oss fortæret.
Vaar sjæl gikk gjennom store vann,
Vi var omkommet alle mann,
Men Gud er sterkest støtte.

Gud være lovet at det glapp,
Do fikk oss ikko fangot!
Som fuglon ut av snaron slapp,
Saa or vi frolost utgangot.
So snaron brast og vi or fri,
I Horrons navn saa frolosos vi,
Gud raader jorderiko.

"Statsraad" Sandberg faar en tilrottovisning.

Vi gjengir nedenfor et brev som den tyske finansdiktator i Stortingsbygningen, hr. Otto har sendt "statsraad" Sandberg. - Brevet er avslørende i to henseender: For det første viser det at N.S. har misbrukt statskassen til private formaal. For det annet viser det hele apparat med "statsraader" bare er svindel. De norske som gaar tyskernes orinde har ikke den ringeste innflydelse paa vaart styre; hr. Otto underkjenner uten aa blunke da ordrer som arbeidsministeren "statsraad" Hustad har gitt og han befaler hr. Sandberg at han skal erkjenne mottagelsen av det brev vi skal gjengi. For folk som kan se or brevets innhold ikke noe nytt. Men vi haaper at de som har en eller annen illusjon om at hr. Terboven mener hvad han sier om at veien til vaar frihet gaar via N.S. vil faa sinone apnot. Vi minner ogsaa om hr. Quislings ord at der ikke or noen uoverensstemmelse mellem hans styre og hr. Terboven. Vi tror ham. Naar den ene part bare kommanderer og den annen part bare adlyder, blir der ikke plass for uoverensstemmelser. Vi gjør ogsaa opmerksom paa at det beløp hr. Otto forlanger at N.S. skal betale Norges Statsbanor tilbake or omkring en halv million kroner. Med tiden haaper vi aa kunne fortelle om N.S. har betalt.

Hr. Ottos brev lyder:
Hr. kst. Sandberg.

(Hvad brevet innholder.)

Under henvisning til Deres konforanse mod Regjeringsrat Korff den 7. april 1941 meddeler jeg Dem at der maa gjennomføres et skarpt skille mellem statens og Nasjonal Samlings finanser. Utgifter til beste for N.S. maa ikke belastes det norske statsbudgett. Derav følger nedenstaaende avgjørelse av de enkeltspørmaal som var bragt paa bane:

1. Tjenestemenn som er løst fra statstjenesten og hovedsagelig har sin virksomhet i N.S. faar ingen lønn av statskassen. De maa lønnes av N.S.
2. De som er ansatt ved partiets personalkontor skal lønnes av N.S. I den utstrekning utgifter til partiet hittil har vært overtatt av et kontor under Innenriksdepartementet, skal disse utskilles fra Innenriksdepartementet, for at det skal bli mulig aa opnaa et klart skille.
3. Partiførernes reiser til das Reich vedkommer utelukkende N.S. Omkostninger til reise og representasjon maa derfor dekkes av N.S. Forskuddsbidrag som er utbetalt uten at der foreligger budgøttmessig dekning, maa innbetales. Naar det gjelder konstituerte statsraader som i statlig opdrag foretar reiser til das Reich, oppbeærer de vanlig reiseogdøtggjørelse. Til representasjon har de til sin forføining de vanlige representasjonsbevilgninger.
4. Omkostninger ved transport av Hirden og unghirden med de norske statsbaner skal betales efter vanlig takst. En forordning av arbeidsdepartementet i motsatt retning, or utstedt uten min tillatelse og or derfor uten bindende virkning. De norske statsbaner skal paa logges aa innkreve hos N.S. de hittil opstaatte omkostninger.
5. Bevilgningen under kapitel 898 av kr. 18.050 til kontorutgifter og reisekomkostninger til N.S.-fylkesførere, skal strykes.
6. Tjenestemenn som stadig bærer hirduniform i statens tjeneste skal godtgjøres overenssyemende med de almindelige regler for tjenestemannsuniform.

Jeg ber om aa faa bekreftet at denne forordning blir gjennomført. Finans- og Tolldepartementet er for fremtiden ikke berettiget til aa foreta noensomhelst utbetalinger til beste for Nasjonal Samling.

Ikke vær nysgjerrige.

Under en reise blev "Tidens Tegn"s fungerende redaktør spurt om han viste noe om hvem der utgav bladet nu. - Vi benytter anledningen til aa advare mot slike spørsmål. Lag heller ingen teorier. Og gjøtt ikke paa navne. Jo mindre vi vet om dem som gjør noe her i landet nu, desto bedre.

En tale av Georg Brandes i 1903.

I 1903 besøkte Georg Brandes den norske hovedstad. Der blev da holdt en fest for ham og dr. Hjalmar Christensen holdt en tale for den danske gjest som svarte med blant annet følgende ord:

"Saa tidt der har været en Kurre paa Traaden mellem Norge og Danmark, har det voldt mig Smerte. Jeg er en glødende Tilhænger af et hjertelig Forhold mellem alle de nordiske Lande. De tre skandinaviske Stater, Island og Finland burde aandelig intet øjeblik tabe hverandre af Syne. Vi trænger umædelig til hverandre. Vi kan i befrugtende Samarbejde aldrig komme hverandre nær nok.

Vort Forhold er onostaaende ved Muligheden for saa varm en Broderskabsfølelse under saa stor Forskjøllighed. Tag de romanske Folk! Franskmænd, Italionere, Spaniere, Portugisere mødes og brødres ikke, har ingen Sammenkomster. Tag de slaviske Folk: Russere, Polakker, Czecker, Bulgarere, Kroater, Serber. De hader parvis hverandre, forstaaer ikke hverandre, maa, naar de vil moddole sig til hverandre, i Regelen tale Tysk. Eller tag de germanske Folk! Hollænderne lider aldeles ikke Tyskerne, de nærer av gode Grunde Nationalhad mod Engländerne: Tyskere og Engländerne har levende Uvilje mod hinanden som Rivaler.

Hos os er Nationalviljen, som altfor længe har raadet, forældet og døende: Fremtiden tilhører den gensidige frugtbare Paavirkning. J. P. Jacobsen har sagt:

Thi alle gode Tanker, de kan slet ikke dø,
før endnu bedre Tanker er spiret af deres Frø.

Saadan er det med alle de gode Tanker, der fra det ene nordiske Land overføres til de andre."

Vi skal ikke kommentere særlig inngaaende. Men vi vil understreke kraftig at disse ordene idag har mere gyldighet enn i 1903. I da der i denne forvillende tid ikke gro misforstaaelser mellom de fem lande i Norden hvad der enn inntroffer og hvad vi enn hører om hverandre. Og la oss uten bitorhet og hat lære det som fienden volder oss. For det er et særprog for de smaa nordiske folk at vi ikke kan hate for alvor. Først naar vi gir oss hatet i vold taper vi krigen. ... Og selv om vi ikke tør si at vi elsker vaare fiender, skal vi bevare kjærligheten til vaare brødre i Norden.

Hvordan nordmenn kommer i tysk teater.

Det tyske misbruk av Holborgs, Ibsens og Bjørnsens scene er forbi. Og der begynner aa sive ut litt av hvort om hvordan man har faatt norske til aa se paa "Der Vogelhändler". Vi skal fortelle to illustrerende eksempler:
A. Den tyske sproglerer Günther Kern sendte et kort datert Josefingate 17, 6. mai til sine elever og venner. Han forteller her at han har loiet alle plasser i teatret lørdag 10. mai og innbyr nu i fleng alle sine elever og venner og deres sløkninger som sine gjester til forestillingen. Vi har her et førsteklases bevis for hvordan det norske publikum holder sig borte fra teatret naar der er tyske gjestespill. Men fylles maa det for enhver pris! Vi trodde at dette var toppen paa kranssekaken. Men vent litt. Her har vi annet eksempel:

B. En dag i forrige uke blev redaktørene i Oslopressen (ikke "Tidens Tegn") innbeordret til "Pressabteilung" i Stortingsbygningen, som innbød hele pressen til en forestilling som de tyske kunstnere ville gi lørdag kl. to. Da de tyske verter hadde en anelse om at det ikke var mange som kom til aa reflektere paa innbydelsen antydte de samtidig noe om at hvis man ikke kom saa I avisene blev der saa sendt ut lister hvor de som ønsket aa bli innbuddt skulle tegne sig. - I "Aftenposten"s tekniske avdeling som teller flere hundre tegnet der sig vistnok 3 - tre - og i de andre aviser var tilslutningen like stor. Det saa en stund ut til at der paa "festforestillingen" for pressen ville komme like mange som i teatrene niende april. Dessverre! Fronten sviktet paa et sted og dermed blev avisene antydte at hvis de ikke mottok et fastsatt antall billetter pr. avis saa vilde der skje visse ting.

Men baade A. og B. er verdifulle nok. Massoutdeling av fribilletter og tvangsutskrivning av gjester som trues med fengsel og arbeidsledighet maa til før nordmenn gaar i tysk teater.

Det "vanstyrte" Norge.

I Norge er i de siste aar, takket være vaart forhaanede storting og det baktalte demokratis interesse for landbruket:

1. nydyrket 1,5 million maal jord,
2. grøftet 600.000 maal vannsyk aaker,
3. oprettet 15.000 nye bruk med mere enn 20 maal,
4. utvidet 8000 bruk hvis innmark er stoget fra mellom 20 til 50 maal til mellom 50 og 100 maal,
5. planteproduksjonen øket med 417 millioner furverdier,
6. kvalitetsgjødselforbruket fire-doblet.

Tyske dyretømmere og norske bjørne.

Vi husker nok alle Henrik Ibsens dikt:

Hør, ved De hvordan en dyretømmor
faar lært sin bjørn, hvad den aldrig glemmer?

I en bryggerkedel han binder dyret:-
saa blir der tèt under kedlen fyret.

Imidlertid han paa positivt
spiller for bamsen: "Fryd dig ved livet!"

Af smerte knapt kan den ledne sanso:
ham kan ikke staa, og saa maa han danso.

Og spilles siden den melodi ham, -
fluks farer en dansende djævel i ham.

Slik er forholdet mellom de tyske dyretømmere i Norge og de innfødte bjørne. I vaart forrige nummer fortalte vi hvordan de tvang prossedirektør Boggorud til aa danse. I dette forteller vi hvordan de har faatt "statsraad" Sandberg til aa danse. - Og det er denne tvang som mere enn vaare materielle vanskeligheter faar oss til aa reagere mot nasjonalsosialismen. En slik forakt for medmennesker viser at det ikke er mulig aa slaa bro mellom norsk og tysk. Naturligvis kan vaare dyretømmere si at det er dem det samme hvorfor vi danser, bare vi gjør det. Og sett fra deres synspunkt kan de ha rett. Men hvordan blir det da med frasene om det gode forhold mellom norske og tyske? Og hvilke følger tror for eksempel hr. Otto at hr. Sandberg nærer for ham? Det virkelig tragiske ved en mann som Sandberg er imidlertid ikke at Otto mishandler ham, men at hans skjebne er knyttet til dyretømmerne for alltid. Mot sitt innerste ønske maa han haape paa at tyskerne skal bli her, for riktignok har han det vondt nu, men han vet at naar de en dag maa dra ut av landet vil han faa det verre. Og da vil nok han og mange som danset fordi bryggerkedelen blev for varm angre ... Men det ikke hadde vært bedre aa holde ut en kort tid uten aa danse, fremfor aa ha mistet selvspekten for hele livet?

Hr. Terbovens tale og tall.

I sin tale 1ste mai kom hr. Terboven med en beklagelse over at Norge ikke før har villot samarbeide næringspolitisk med Tyskland. Og han sa at naar ikke vi ville utnytte vaare naturrikdomme bedre enn vi hadde gjort, maatte vi finne oss i at andre tok sig av dem. - Hvor bunnfalsk et slikt resonnement er forstaar alle som vet at botingselsen for vaar høie levestandard er nippetop vaar utenrikshandel som pr. hode er dobbelt saa stor som den tyske. Og vi har i aarevis arbeidet for aa faa den enmaa større blant annet med eksport til Tyskland. Men den utvidelsen strandet paa den tyske tollpolitikk, de tyske valutarestriksjoner og den tyske clearing.

Hvad hans tall angaar saa kan siffrerne være riktige nok. Men brødkornimporten (45.000 ton) han nevnte er bare en ottendepart av det normale, stofferimporten (17.000 ton) en tyvendepart, sukkerimporten (47.000 ton) en snau halvpart og brenselsimporten (en million ton) en tredjepart. Og denne reduserte importen har neppe dekket de tyske treppers forbruk i landet. Vi er i krig og maa finne oss i nød og savn. Og vi forstaar at tyskerne i det haap at de skal seire over England behandler oss bumsynsløst. Men la oss derfor ikke bløffe av deres falske utgangspunkter.

Naar vi leser hr. Terbovens tale og de andre propagandataler skal vi ogsaa huske at de er ikke berøgnat for oss. Han bryr sig nemlig ikke om

hvad vi mener eller tror eller tenker. Det er ikke oss de vil overbevise om sin dyktighet, men sine hjemlige horror. Og naar hr. Terboven ser skjelder norsk styre og stell før, og skammer sig selv og sine medarbeidere, er talen berøgnat paa hans horror i Tyskland. For ved slike taler viser han hvor flink han er. Hans tyske horror vet jo ikke at han bygger paa gale forutsetninger. - Det vi her har pekt paa er en følge av diktaturet. De mennesker der gaar inn i det blir brautende nedad, krypende opad. Og den følelse vi friso norske burde ha i forhold til hr. Terboven og hans medarbeidere, er dyp medynk, fordi de er saa ufri at de maa forfalske livet for aa bevare sin posisjon. De er tidens utgave av de gammelagse hoff-folk med den svale rygg og de sliske talenater.

Brevet til rikskommissar Terboven.

I vaart forrige nummer omtalte vi Gjessing-offiseren. Vi nevnte ogsaa det Brevet som rektor Seip, lagmann Nygaard, biskop Borggravn, bergmester Hartmann og finansraadmann Paulsen (i Aker) hadde sendt hr. Terboven i den anledning. - Man har armodet oss om aa offentliggjøre dette brev, og vi gjengir nedenfor dets viktigste avsnitt:

"Dette tilfelle har virket allarmende paa alle embeds- og tjenestemenn. Der kommer en usikkerhet inn i hele vaart arbeide som gjør det umulig for oss aa vite om vi oier den beskyttelse mot vilkaarlig vold som er en betingelse for arbeidets rolige fortsættelse.

Politiet - det norske og det tyske - har sin myndighet som vi selvsagt har aa bøye oss for ogsaa naar vi ikke forstaar foranledningen. Hva vi ber om, er at vi maa ha med politiet aa gjøre og ikke med flokker som tiltar seg framferd som ikke er forenlig med et ordnet samfunn og som ikke har noe med okkupasjons- og krigsforhold aa gjøre.

Vi har ikke hatt anledning til aa ordfare hva der kan rettes av anklager mot direktør Gjessing. Han er en europeisk, ikke minst i Tyskland anerkjent vitenskapsmann paa psykiatriens omraade, en fagmann av rang ogsaa som administrator, en høyt respektert personlighet. Han maa som enhver av oss ha krav paa en lovlig behandling. Rettes der mistanke til ham for noe forhold som vedkommer hans tjeneste eller bergerlige forhold maa det bli politiets sak aa avgjøre om denne mistanke skal bovirke forføyninger.

At det er politiet som alene har en slik myndighet vil være dobbelt paa-krevet i opprevne tider. I enhver stor funksjonærstab vil der alltid kunne finnes misfornøyde enkeltindivider som søker leilighet til aa sjikanære den sjef hvis plikt det er aa opprettholde disiplin og ordnede arbeidsforhold. Slike misfornøyde har alle veier til normal undersøkelse av deres krav og klager, de har ogsaa veien til politianmeldelse - med det ansvar som dermed følger - men at de skal kunne alliere seg med personer som er militært organisert uten aa ha noen myndighet som har eller politi, og ved disses hjelp kunne faa sjefen satt fast, er et forhold som nedbryter enhver mulighet for disiplinens opprettholdelse i samfundets arbeid. Hvis saadant arbeid tolereres av myndighetene er det en alvorlig sak. Vi bemerker at den kt. sjef for Politidepartementet, herr Frigaard i en konferanse den 26. ds. bekreftet at hirden ikke har politimyndighet eller noen annen beføyelse til aa gripe inn i bergernes frihet. At det i det nevnte tilfelle skjeddte paa en særlig brutal og hensynsløs maate ved at vedkommande trengte seg inn til dr. Gjessing mens han behandlede en pasient, kaster et skarpt lys over de forhold som embeds- og tjenestemenn arbeider under hvis der ikke blir satt en effektiv stopper for slike voldshandlinger.

Som etatssjefer vander vi oss derfor til Reichskommissar og ber om at deres oppmerksomhet maa bli rettet paa disse forhold.

Hørt rundt om i landet.

I Stavanger er følgende tatt som gisler: rektor Olden, bedriftsleder Holdt-Aanonsen og dr. Sven Ofteedal som er en bror av den dødsdømte redaktør Christian Ofteedal.

I hovedpostkontoret i Oslo er der opprettet en egen avdeling som tilbakeholder post til norske borgere som står på tyskernes "svarteliste", altså i nordmennenes "gyldne bok".

De Oslo-aviser som ikke hadde gjengitt den utsendte meddelelse om Øksfjord-affæren etter de regler som "Pressaabeilung" i Stortingsbygningen hadde utferdiget, er ilagt betydelige mulkt. Gad vite om "Fritt Folk" har faatt pengene som belønning?

Fra Halden meldes at en hel del av de gutter som var kommet til en av arbeidstjenestens leire i Id ved svenskogrensens er sporløst forsvunnet.

Forleden dag dirigerte Hugo Kramm en av Filharmonisk Selskaps konserter i Universitetets Aula. Det var første gang hr. Kramm viste sig offentlig ofter at han var blitt trongt ut av Kringkastingen fordi han noktet aa dirigere en "festkoncert" niende april. Publikum hyldet ham demonstrativt og takknemlig i flere minutter.

À Propos Gjessing.

Vaar medisinske medarbeider sier at naar N.S. er saa rasende paa direktør Gjessing er det fordi han er en av de første autoriteter i verden i kampen mot den uhyggelige ungdoms-sløvind. N.S. vet jo at faar han utryddet den sykdommen blir det slutt med tilgangen til ung-hirden.

17de mai.

Tyskerne hevder at de maatte besette Norge i selvforsvar og for aa verne oss mot England. N.S. sier det var saa noget aa rotte paa her i landet at det maatte ta makten. Ia oss gaa mod paa dette.

Men disse vittrokkende innrømmelsene berører ikke vaar aandelige selvstendighetskamp. Vi staar heller ikke som en mur mot nasjonalsosialismen fordi den senker vaar materielle levestandard. Kampen gjelder nemlig noe mere enn kamp mot tysk okkupasjon, mot N.S.-lagnene og for matsmulen. Vi verger Norges sjøl. Vi verger grunnlaget for vaar kultur; deriblant grunnloven som vi gav oss selv paa Eidsvoll for 127 aar siden og som gir den enkelte nordmann frihet, sikkerhet og ansvar. Fordi tyskerne og N.S. systematisk vil rydde de verdiane ut av norsk kultur er det vi hater og frykter nasjonalsosialismen. Men vi har alt konstatert at de ikke klarer det, for de verdiane er vokset sammen med hjertet vaart og vi gir dem ikke fra oss før de river det ut av brystet vaart.

Ia dem undertrykke vaar presse!

Ia dem kaste vaare aandelige høvdingar i fongsel eller nekte dem aa tale og skrive!

Ia dem hente gutter til rasking i Hirdhoimen!

Ia dem ronse vaare biblioteker og politi paa vaare gudstjenester!

Ia dem gi den ytre makt i kulturliv, administrasjon og forretningsliv til moralsk forkomne og svakt begavede individer!

Vi har allikevel evige kilder aa se i de verdiane som 17de mai symboliserer, som fikk et fernet uttrykk i grunnloven men som lever i vaare hjarter og som er båret fra slekt til slekt av levende mennesker. Og vi skal bære dem videre!

Leve et fritt, grunnlovstyrt Norge med Haakon som vaar Konge!

Mappo
Ekspl. 85
Arg. 1941
O. V.
Jfr.

Har du skrivemaskin så kopier og send i retning fra Oslo. La i alle tilfelle dette eksemplaret gå videre, videre og stadig videre!

T I D E N S T E G N

32. årgang	Grunnlagt av O. Thommessen	Nr.85
------------	----------------------------	-------

TAUSHET ER GULL.

Det er interessant å vite "noe" i denne tiden. Men vet man "noe" kan man komme til å plapre ut med "noe", og så er ulykken der for den man forteller "noe" om, og et viktig arbeide for Norges sak kan bli stanset. La oss derfor handle sammen og tie sammen. Spre de avisene du får og spør ikke hvor de kommer fra. Taushet er gull og frihet.

KIRKEBØNNEN I NORGES KIRKER 17DE MAI.

I en hel del kirker holdtes 17de mai om morgenen en kort gudstjeneste. Efter anmodning gjengir vi den bønn som blev lest for alteret under denne gudstjeneste:

Himmelske far, allmechtige Gud, du som styrer folkenes skjebne! Av det dype roper vi til dig på denne dag som er vårt fedrelands gamle frihetsdag. Mange ganger før har det sett tröstesløst ut for dette landet, men du har alltid hjulpet når det så mørkest ut. Efter nödens og stridens år lot du tider komme da vi igjen fikk bygge landet med lov og rett, i frihet og i sannhet. Herre, vi takker dig for ditt trofaste vidnesbyrd til oss i vårt folks saga. Vi bekjenner for dig at vi ofte har sviktet og syndet. Det gamle 17de mai-löfte om å være enige og tro svek vi så altfor ofte, vi var egensindige og selvsyke. Tilgi oss, du som aldri stöter noen synder bort når han opriktig vender sig til dig.

Vi ber dig, Herre Krist: Vær hos oss i de dager som for oss kjennes knugende tunge. Vær hos oss når vi ikke makter å forstå Guds vei. Gi oss lys i mørke, du vår Frelser, som var forraadt og forlatt, men likevel trofast gikk kjærlighetens offervei. Fölg også oss og för oss fra dödens mørke til opstandelsens lys.

Allmechtige Gud, vår Herres Jesu Kristi Far, uttrekk din hånd ogskap rett og fred for dine barn på jorden. Du som kan gjøre underverk og böie gjenstridige hjarter, la din dag komme for alle folk. Læg sårene hos dem som sørger. Styrk dem som lider for rettferdighets skyld. Hold din vernende hånd over våre landsmenn i det fjerne og på havet. Herre, du forbarmende Gud, vi roper til dig for vårt folk i dets daglige strid og nöd. La din frelse bli oss alle til del.

Du vår himmelske far som så at din sönn gråt over fedreland og fedreby, hellige du vår sorg og gjør den til en bönnens brann i våre hjarter for fedreland og hjem. I dine hender legger vi Norge og alt hvad vi har kjært. Midt i prøvelse som kjennes som ild, vet vi at du holder folkenes skjebne i din hånd. Om du må gi oss noen del i Kristi lidelse, så vet vi at du vil aldri svikte den som setter all sin lit til dig. Vi er avmechtige og svake i verden, men vi tror og vet at alle som kommer til dig, vil du gi del i Jesu forsoning og rettferdighet. Du gir hver dag styrke og kraft til å bære det du må legge på oss. Derfor ber vi tröstig og med tillit også for oss og våre barn og for vårt norske folk: För oss frem til din dag og til rettferdighet. La oss få bygge ditt rike her i vårt fedreland og i

Vend.